

[Lenger]

Så vidt jeg har forstået på debatten, er der et flertal for at gå den vej, som begge forslagene peger på, og det synes jeg er meget positivt. Jeg håber også, at der kommer en løsning ud af det, som ikke blot et flertal står bag, men som næsten alle folketingets partier kan være med til at gennemføre.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 52, hr. Ole Espersen, har ordet.

Ole Espersen (S):

Hvis jeg må tage det sidste først, vil jeg sige til hr. Lenger, at jeg tror ikke, der er den forskel med hensyn til rådgivningen, som hr. Lenger nævnte. Vi skriver i vores bemærkninger, at vi lægger betydelig vægt på, at der som led i et socialt og sundhedsforebyggende arbejde tilbydes detentionsanbragte en social og familiemæssig rådgivning. Jeg tror i virkeligheden, at forslagsstillerne både til B 4 og til B 52 er ganske enige om sigtet, og hvad der så er det mest hensigtsmæssige, det må vi prøve at finde ud af i løbet af forhandlingerne i retsudvalget.

Jeg er faktisk ganske enig med formanden for Dansk Politiforbund, når han, således som det allerede er citeret i dag, siger, at en af de sorte pletter i nyere tid er den form for detentionsanbringelse, vi har, og som altså i øjeblikket sker hos politiet. Det er sagt gang på gang fra politiets side, at man føler selv, at det er en opgave, som man ingen rimelige muligheder har for at løse. Jeg synes, at det samfund, som af politiet gang på gang får at vide, at man føler sig ude af stand til på forsvarelig måde, hvor gerne man end ville, at løse opgaven, har en forpligtelse til at finde andre veje.

Så kan man selvfølgelig undre sig over, det har taget så lang tid, for det er et emne, der har været diskuteret i 20 år. Når det har taget lang tid, både under tidligere regeringen og den nuværende regering, skyldes det selvfølgelig, at der er nogle væsentlige praktiske og økonomiske problemer forbundet med det, og det er ikke kun praktiske og økonomiske problemer. Der har i visse kredse hos læger og sygeplejersker været modvilje mod at ændre anbringelsen af disse stærkt berusede mennesker. Det er klart, at det kan give

nogle problemer. Det er dyrt og besværligt, men de problemer må vi søge at løse.

Jeg er egentlig lidt overrasket over, at ikke alle ordførere kunne være enige i sigtet med disse to forslag. Det havde jeg faktisk ventet, men der jo et par stykker, der nærmest har taget klar afstand fra det. Jeg synes, det er overraskende, og jeg synes, det er umådelig svært i princippet at forsvare, at tingene sker, som de gør i dag.

Vi er glade i vores gruppe over, at der nu har vist sig et flertal for, at der skal ske noget afgørende på dette område i løbet af denne folketingssamling, og det er mit håb, at vi ved et samarbejde også med de partier, der har været lidt mere skeptiske i dag, kan nå frem til bred enighed om det. Jeg mener ikke, at den nuværende ordning kan fortsætte på den anden side af denne folketingssamling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 43:

Forslag til folketingsbeslutning om en kriminalpolitisk reform.

Af Ebba Strange (SF) m.fl.
(Fremsat 14/11 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er et omfattende forslag, socialistisk folkeparti har fremsat. Det er et beslutningsforslag, der lægger op til en, jeg kan igen sige omfattende kriminalpolitisk reform.